SEYFULLAH DEMİR

Bütün Hikâye

Tilki Kitap

tilki
Kitap
yayınevi

Bütün Hikâye
Seyfullah Demir

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman
Editör: Teslime Gezer
Son Okuma: Alev Sevgi
Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt
Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad.com
Kitaplobi.com
Kitapşeyleri.com

1. Basım, İstanbul, Mart 2025
ISBN: 978-625-6130-82-1
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

BÜTÜN HİKÂYE

Seyfullah Demir

İÇİNDEKİLER

1. İnsanlık Neden Var ve Nasıl Oluştu? 9
Tarihimizde çokça bilinmeyen var.....10
Bilim duraklama devrine mi girdi? 13
İnsanın dünyayı kolonileştirebilmesi de bir muamma… 15
Yapay Zekâdan Tanrılara… 17
Bilinç, hafıza ve bilinçaltı nedir, nerededir?.....23
Yapay zekâ insani özellik gösterebilir mi? 25
Bilinç beyin ilişkisi.....27
Göbekli Tepe'nin önemi.....33
Sümer Medeniyetinin Önemi 39
Yunan'dan Modern Dünyaya 50
Tanrılar kimlerdi?.....54
Mısır tam bir muammadır 62
İlâhî varlıklar bizimle yaşamışlarsa teknolojik araçlar bırakmaları gerekmez mi?.....81

2. İnsanın Yapısı ve Maneviyatla İlişkisi
İnsan beyninin yapısı 87
Sistemde dinlerin yeri 90
Cehennem bir yalan ise bu yalan neden söylenmiştir? 93
1. İnsanları doğruya yöneltmek. 96
2. İnsanların IQ ve EQ yönüyle zekâ geliştirmesine katkı yapmak. 96
3. Medeniyetlerin oluşturulabilmesi için bilginin aktarılması 98
4. İnsanın aidiyet duygusuna cevap vermek.....99
5. Bireysel olarak huzur ve sükûnet bulabilmek.....100
Dinler, ruh konusunda yalan mı söylüyor? 100

3. Evrenin ve İnsanın Oluşum Mekanizması.....106
Evren yapısı hakkında fikir jimnastiği.....106
Büyük Patlama ve sonrası.....119
Kütle çekim tek kutuplu mudur? 120

Evren ilk dönemde ışıktan hızlı genişlemiş olabilir mi? 122
Madde, sicimlerin çeşitli frekanslardaki görüntüsü mü?.....122
Evren kütle kaybediyor olabilir mi?.....125
Karadelikler, Paralel Evrenler midir?.....129
Bütün paralel evrenler insan gibi yapı üretebilir mi? 130
Sicim kuramı için kozmik delil bulunabilir mi?.....132
Evrendeki boşluk veya madde yığınları nasıl oluştu?.....134
Evrenin eş ve zıt yapısı.....135
Maddenin yapı taşları olan sicimlerin yapısı nasıldır?.....137
Kuantum mekaniğinin gariplikleri anlaşılabilir mi? 139
Çubuklu sarmal galaksilerdeki garip durum 140

4. Ruhun Yükselişi.....145
Tekâmül mekanizmasının çalışması.....145
Evren dev bir bilgisayar mı?.....150
Peki bu bilgiler bize ne diyor?.....152
Kuran'daki sembolik anlatım.....153
ÂDEM ve şeytanın cennetten kovulma sembolizmi 154

5. Ruhu Yükseltecek Olan Bedenin Gelişimi.....171
İlk insan dünyada ne zaman görüldü?.....171
Yerleşik düzen göçebe hayattan zordur ama medeniyet geliştirmek için birebirdir.....185
Medeniyetin kökeni taklittir 186
Neden modern insan dönemi olur?.....190
Irkların yaratılması.....191

6. Zaman.....201
Görünen evrende zaman 201
İkizler paradoksu 202
Zamanın kademeli yapısı 204
Kuantum evrende ise Plânck zamanı.....205
Zaman entropi ilişkisi 210

7. Bilincin Gelişimi.....211
Dünya bir bilinç tarlası 211
Bilinç hasadı ne zaman olacak? 214
Kurtarıcı gelecek mi?.....217

Ahit sandığının özellikleri ve önemi? 217
Ahit sandığı için kullanılan enerji 218
Kıyamet öncesi süreç nasıl olacak? 222
Kıyamet anı nasıl olacak? 223
Kıyamet sonrası durum nasıl olacaktır? 224
Altınçağ ya da cennet denilen yer, nasıl bir yerdir? 224
Öte dünyaya yani cehenneme gidenlerin durumu ne olacak? 226
Özgür irade var mıdır? 227

8. Ezoterik ve Dinsel Kaynaklarda Yaratıcı Sembolizmi 230
Ezoterik bilgilerde îlâhi varlıklar 230
Ahit sandığı nedir? 244
Ahit sandığı için kullanılan enerji 256
Görevliler neden kendilerini açık etmeyip böyle belli belirsiz bilgiler verdi? 260

9. Agarta'nın Misyonu ve Süper insan dönemi 263
Agarta baş yönetimi ve özellikleri 263
Yüce konsey 268
Agarta'nın dünyadaki yeri 270
Agarta'nın özellikleri 272
Agarta'da Öğretim şekli ve yapısı 273
Agarta'da kütüphanelerin durumu 274
Zaman evreleri 274
Kaynak'tan ötesi var mı? 277
Kaynakta madde, zaman ve mekân nasıldır? 278
Nuh Tufanı ve Kıyamet sadece dünyada mı oluşur? 280
Cin gibi varlıkların bu sistemde yeri var mı? 282
Aşkın bir varlığın olduğunu gösteren delillerimiz var mı? 285
Evren bir simülasyon ise simülasyonda hata bulabilir miyiz? 288

Kaynakça 297

ÖNSÖZ

İnsanlık tarihi bakımından bir dönüm noktasındayız. Bugüne kadar birçok insan, birçok düşünür, bilim, felsefe ekolü, dinler, din öncüleri, bilim ve bilim adamları, komutanlar, siyasiler hayatın amacı, nasıl var olduk, nereye gidiyoruz; gibi ontolojik konularda fikir üretmiştir. Fakat son 20. Ve 21. Yüzyılda tüm hayatı içeren, hayatın şifresi diyebileceğimiz anlamda bu konuda teorilerde adeta patlama oldu. Bunda Einstein gibi fizikçilerin, bilim yoluyla da her şeyin teorisini kurmaya çalışması gibi örnekler, birçok insana ilham vermiştir. Gelinen süreçte günümüzde ciddi sayılabilecek şekilde tüm hayat hikayesini anlatabilecek 10'a yakın teori bulunmaktadır. Ruhçuların, din adamların, fizikçilerin, newage akımlarının, tarihçilerin, felsefecilerin, biyoloji ve kimya profesörlerinin, uzaylı teorisyenlerin fikirleri bunlara örnek verilebilir. Daha önceki teoriler ise maalesef mutlaka tek açıdan bakıldığı için tüm hikâyeyi çözme de yetersiz kalmıştır. Eskiden, Yaratılış tekvin kitabı, daha sonraları gelen kutsal kitaplar bütünlük anlamında bilgi verse de bilimsel gelişmelerin artması soru işaretlerini de beraberinde getirmiştir. Bilim adamları ve tarihçilerin bütünsel teorileri ise ontolojik meseleleri içermediğinden tüm hikâyeyi anlama da yetersiz kalmıştır.

Hayatımın büyük bir kısmında bir gün tüm hikâyeyi anlayabileceğime inancım tamdı. Yıllarca tüm hikâyeyi anlatan her kesimden insanın her çeşit teorilerini inceledim. Her teoriyi bir önceki ile karşılaştırarak ve daha çok araştırarak olası her şeyin teorisi sayılabilecek birkaç temel teoriye indirgeyebildim. O teorilerin de belli sorulara cevap verememesi, beni bu işin bilinemeyeceği konusunda ikna etti. Çünkü, bilimsel teoriyi esas aldığımda, Piramitler, eski teknolojik aletler gibi açıklanamayan konularda yetersiz kalıyordu. Kutsal kitaplar ve din teorileri ise evrim ve diğer bilimsel meseleler de yeterince açıklama getiremiyordu. Elbette din ile evrimin, bilim ile dinin birleştiğine dair belli teoriler, her şeyin teorisi olmaya değer teori

olarak dikkatimi uzun zaman çekmiştir. Fakat gelinen süreçte özellikle yapay zekadaki gelişmeler ve kuantum fiziğindeki gelişmeler diğer bütüncül teorilerin eksik kalan yönüydü. Fizik bilgisi içermeyen teorilerin tüm sistemi çözebilecek bir teori kurması mümkün gözükmemektedir.

Seyfullah Demir ile tanıştığım da kurduğu bu teorik argümanlar setinin ilk defa tüm meseleleri içerdiğini fark ettim. Uzun süre, teorilerini test ederek kırmaya çalıştım, yine de petrol meselesi, kıyamet ayetleri, jenerasyon meselesi, fizikteki boyutlar

ve bilinç ile ilişkisi gibi konularda kesinlikle belirli paradoksları çözebilen tek teoriye sahip olduğunu fark ettim. Gelinen süreçte kolaylıkla şunu diyebilirim ki ilk defa hayat hikayesinin, şu an dünyada olan mevcut bilgi içerisinde tümünü mantıklı bir şekilde ilk defa açıklayabiliyoruz. Aslında bilgilerin çoğu elimizde mevcuttu ama doğru mantıksal çerçeveye tam olarak oturtamadık. Bu kitap ile birlikte Tüm hikâyeyi çözebilecek ve varoluşsal soru ve sorunları mantıksal bir çerçeveye oturabileceğimize inanıyorum. Bunun için mutlaka kitabın sabırlı okunması gerekiyor ve tüm kitap bitmeden tüm teoriyi anlamamızın mümkün olmadığını bilmemiz gerekiyor. Bu kitap insanlığa faydalı olsun diye yazıldı. Hiçbir maddi veya manevi başka bir amacı bulunmamaktadır.

Yusuf Uçak

1. İnsanlık Neden Var ve Nasıl Oluştu?

İnsan doğaya uygun bir canlı değildir

İnsan başlangıçta doğa karşısında aciz ve doğaya bağlı bir yaşam sürerken, zamanla ürettiği kültür ve teknoloji ile doğaya egemen konuma gelmiştir. Ancak insan ve çevre arasındaki ilişki, insanı merkeze alan, çevreyi dışlayan ve ekolojik dengeyi telafisi mümkün olamayacak düzeyde tahrip eden bir ilişkidir. Bu zararların en belirginleri, atmosferin incelmesi, ozonun delinmesi, küresel ısınma, buzulların erimesi, iklimlerin değişmesi, su kaynaklarının azalması, yangınların artması ve benzeri şekilde olmaktadır. Bu da insanı, kendi çıkarı için dünyayı sömüren asalak durumuna koyar.

Humans are not from earth, yani "İnsan Dünyalı Değil" adlı kitabın yazarı olan Amerikalı Ekolojist Dr. Ellis Silver, kitabında şu gerekçeleri ileri sürerek insanın dünya kökenli olamayacağını söylemektedir.

-İnsanoğlunun pek çok hastalıkla boğuşması, bağışıklık sisteminin zayıf olması.

-İnsan vücudunun daha düşük yerçekimi olan bir gezegene uygun olması sebebiyle görülen kronik sırt ağrıları.

-İnsan derisinin güneşe daha uzak bir gezegene uygun olması sebebiyle ortaya çıkan güneş yanıkları.

-Gezegendeki diğer türlerin aksine insan bebeğinin kafasının çok büyük olması ve doğum esnasında ölümlere yol açabilmesi.

-Çoğu insanın zaman zaman hissettiği bu dünyaya ait olmama hissi, vb.

Başkaları ise çok daha başka argümanları ortaya sunmuşlar. Dünya ancak hayvan düzeyinde bir zekâ seviyesindeki canlılara uygundur. Ancak onlar için biçilmiş kaftandır. İnsan beyin kapasitesi olarak dünyada yaşamaması gereken düzeydedir. Hayvanlar rehbere ihtiyaç hissetmezken, insan rehbere ihtiyaç duyar. Yapı olarak hayvanlardan çok farklı değiliz ama doğuştan gelen yeteneklerimizle hayatta kalma yetimiz yok. Yetimiz yok ama kendi gelişimimizi sağlayarak doğayı kendi çıkarlarımıza kullanmayı

becerebiliyoruz. Bir şempanzeyle %98 gen benzerliğimizin olmasına rağmen bu kadar farklı olmamızı sağlayan şey nedir?

Benzer durum Profesör Dr. Sinan Canan'ın İFA/Beden adlı kitabında çok güzel açıklanmış.

Onun kaleminden derlediklerim…

"Bedenimiz, diğer tüm canlıların tersine, herhangi bir doğal ortamla uyumlu değildir. Böceklerden bitkilere, ineklerden kuşlara kadar tüm canlıları gözünüzün önünden geçiriniz lütfen. Bizim gibi sırf hayatta kalabilmek için, elbise giymek, teknoloji üretmek, çevresini bu denli değiştirmek zorunda olan başka canlı var mı?

İnsanın bu farklı durumu elbette ki kendine ve tabiata bakan herkesin aklını kurcalar. Bu dünyaya ait değil gibi gözüken, adeta bir uzay gemisinden kazara düşmüş bir yabancı yaratık gibi garip duran bu canlının durumu, izaha muhtaçtır. Bir yandan zayıf, yetersiz ve tabiata uyumsuz olup öbür yandan da bu kadar etkili, muktedir, zeki ve baskın bir canlı türü olmamız açık bir tezat gibidir."[1]

Doğaya uygun olmayan bu canlının, doğada olmasının nedeni nedir? Doğa kendine düşman bir canlı üretmiş olabilir mi? Yoksa birilerinin plânları gereği mi dünyadayız? İşte, bu kitapta aradığımız asıl cevaplardan biri de budur.

Tarihimizde çokça bilinmeyen var

Bilim geliştikçe geçmişimizle ilgili çarpıcı buluşlarla karşılaşıyoruz. İnsanlığın geçmişinde kayıp zamanlar var. 35 bin yıl öncesinin kanıtlarını buluyor ve bu kanıtların 10 bin yıl öncesinden daha ileri bir uygarlığı ima ettiğini görüyoruz fakat nedenlerini bulamıyoruz.

Öncülü olmayan ve yoktan var olan Mısır ve Sümer uygarlıklarının, günümüzdeki pek çok uygarlıktan daha ileri olduğunu görüyor ama nedenini bilemiyoruz.

Dünyada teknoloji geliştiren ilk insan türü olduğumuzu düşünmemize rağmen, bizden önce de akıllı varlıkların olduğunu biliyoruz ama neden bizim gibi aya gidemediklerini bilmiyoruz.

Göbekli Tepe'de avcı toplayıcı insanları bir araya toplayan gücü ve insanlara bu şevki veren kaynağı anlayamıyoruz.

---

1 Sinan Canan, İFA Beden, Tuti kitap, sayfa 30-31

Irak Şanidar mağarasında bulunan Neandertal iskeletleri bizlere birçok şey anlatıyor. Yaşlı bir adamın çevresindekiler sayesinde yaşama tutunduğu ortadadır. Hatta ölünce ona çiçekli bir cenaze töreni düzenlemişler.[2] 32-65 bin yıl önce bu insan davranışlarını gösteren Neandertal insanı insandan daha büyük beyin ve daha güçlü bir iskelet yapısına sahip olmasına rağmen; neden neslinin tükendiğini bilmiyoruz.

Aynı tür davranışı Homo sapiens, çok çok daha sonraları gösterebilmiş ama onların aksine bizler sürekli geliştik. Neden onlar yok olurken biz dünyayı kolonileştirebildik?

Cro-Magnon insanlarının yaşam merkezlerinde kemik ve fildişinden yapılmış mükemmel iğneler ve düğmeler bulunmuştur. 60 bin yıldan beri dünyanın pek çok yerinde dikiş iğnesi kullanıldı.[3] Dikiş iğnesi demek, elbise demektir. Peki bu süreç hep varsa neden bronz çağında dikiş iğnesi yapabilen Homo Sapiens bu yeteneği günümüzdeki tekstil sanayisine çevirebildi? Diğerlerini engelleyen neydi?

Anadolu'nun Kapadokya bölgesinde, 10 bin yıllık yerleşim yeri olan Aşıklı Höyük'teki kazı çalışmalarında beyin ameliyatı yapılmış kafatasları bulundu.[4] Peki, 10 bin yıl önce beyin ameliyatı yapabilirken, sonra ne oldu da bu bilgi kayboldu? Unutmayın o dönemlerde hastalıklar insanın içine giren cin ya da kötü ruhtan kaynaklandığı sanılırdı. O insanlar beyin ameliyatını yapabilme becerisini nereden öğrendiler? Beyin ameliyatı sanki rutin bir işmiş gibi görünüyor. Çünkü! 9500 yıllık Çatalhöyük'te de beyin ameliyatı yapılabiliyordu.[5] O dönemde henüz yeni yeni yerleşik hayata geçiliyordu. Henüz evlere çatıdan giriliyor ve hijyen bilinmiyordu.

Dünyanın çeşitli bölgelerindeki antik kaya resimleri bize, yüksek bir kültürün izlerini gösteriyor; insanlar giyimlidir, kadınların etekleri vardır, pantolonlu erkeklerin yanı sıra şortlu olanları da vardır, hatta ayakkabı, çorap ve bot giymektedirler. İnsan yüzleri daha da şaşırtıcıdır; erkeklerin yüzleri tıraşlıdır ve saçları kesilmiştir. Bunu nasıl yapıyorlardı?

---

2 https://en.wikipedia.org/wiki/Shanidar_Cave

3 http://www.uralakbulut.com.tr/wp-content/uploads/2014/10/D%C4%B0K%C4%B0%C5%9E-D%C4%B0KMEK-60-BC4%B0N-YIL-%C3%96NCE-GEL%C4%B0%C5%9ET%C4%B0-6- EK%C4%B0M-2014.pdf Erişim 01.03.2020

4 https://www.cnnturk.com/kultur-sanat/iste-10-bin-yil-once-ilk-beyin-ameliyati-yapilan-kafatasi Erişim 01.03.2020

5 https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=rm&ogbl#inbox/FMfcgzGwJSBJCMrchDwQzzXJdbDtmkss

Afrika kaya resimlerinde olan figürler bir zamanlar orada olimpiyatlar düzenlenmiş gibi durmaktadır. Acaba geçmişte olimpiyat düzenleyebilecek bir medeniyet olmuş olabilir mi?

30.000 yıl önce üstün bir uygarlık var olduysa, 12.000 yıl önceki Paleolitik Çağ'da bu uygarlıktan iz bulamıyorsak ve ardından bizler bugüne gelebilmişsek, iniş ve çıkışların nedeni nedir?

Sayısız mitolojik anlatı, hep aşkın varlıklarla ilgilidir ve daima insanüstü yaratıklardan söz edilir. Eğer bir zamanlar insanüstü canlılar dünyada yaşadıysa, acaba insanlara bir şeyler öğretmiş veya bırakmış olamazlar mı?

İnsan evriminde de pek çok cevaplanmamış soru vardır. Bu soruları Zecharia Sitchin'in 12. Gezegen adlı kitabından almak daha doğru. Çünkü aynı soruları oda sormuş. Onunla farkımız, cevaplarda…

Profesör Theodosius Dobzhansky, [Mankind Evolving (İnsanoğlu Evrimleşiyor)], bu gelişmenin; evrimsel bir ilerleme için en uygunsuz zaman olan, Dünya'nın bir buzul çağından geçtiği bir dönem sırasında meydana gelmesi olgusu karşısında bilhassa şaşkındır. Homo Sapiens'in daha önce bilinen tiplerin bazı özelliklerinden tamamen yoksun ve daha önce hiç meydana çıkmamış özelliklere sahip olmasına dikkat çekerek, şu sonuca varır:

"Modern insan fosil bakımından soydaş birçok akrabaya sahiptir ama atası yoktur; dolayısıyla Homo Sapiens'in türemesi bir bulmacaya dönüşmektedir."

Öyleyse, modern insanın, nasıl olmuş da, ataları daha ileri evrimsel gelişmeyi takip ederek

2.000.000 veya 3.000.000 yıl sonra değil de 300.000 yıl kadar önce ortaya çıkmıştır? Dünya'ya başka bir yerden mi getirildik, yoksa Eski Ahit'in ve diğer kadim kaynakların iddia ettiği gibi tanrılar tarafından mı yaratıldık?

Artık uygarlığın nerede başladığını ve bir kez başladıktan sonra nasıl geliştiğini biliyoruz. Cevaplanamayan soru şu: niçin? Niçin uygarlık ortaya çıktı? Zira çoğu bilim insanının zorunlu olarak kabul edeceği gibi, tüm verilere göre insanın hâlâ uygarlık yoksunu olması gerekmektedir. Amazon ormanlarındaki veya Yeni Gine'nin ulaşılmayan kısımlarındaki ilkel kabilelerden daha uygar olmamız için hiçbir bariz sebep yoktur.

Ancak gerçek bilmece, Buşmanların geriliği değil, bizim ileriliğimizdir. Artık kabul edilmektedir ki evrimin normal gidişatı içinde insan hâlâ Buşmanlar ile bir olmalıydı. İnsanın, "araç gereç endüstrisinde", taşları doğal biçimleriyle kullanmaktan başlayıp, bu taşları amaçlarına daha uygun olacak

biçimde yontup şekillendireceğini fark etmeye doğru ilerleyişi 2.000.000 yıl almıştı.

Niçin diğer malzemeleri kullanmayı öğrenmek için 2.000.000 yıl daha ve matematik, mühendislik ve astronomide ustalaşmak için bir 10.000.000 yıl daha geçmemişti ki? Ama bakın, bu noktadayız, Neandertal insanından 50.000 yıl sonra, Ay'a astronotlar indiriyoruz..."

Bariz olan soru şudur: ***Bizler ve Akdenizli atalarımız bu ileri uygarlığa kendi başımıza mı sahip olduk?***[6]

Evrim teorisi de zaman açısından büyük sorunlar içerir. Profesör Dr. Sinan Canan'a göre "*Biyolojik bir organizmanın yapısal ayarlarının değişmesi ya da değişen ortam şartlarına biyolojik olarak uyum sağlayabilmesi için, o organizmanın nesiller boyunca minik değişimler geçirmesi gerekir. Bu da zaten yüz binlerce ama çoğu zaman milyonlarca yıl alabilen uzun bir süreç.*"[7] Ki burada yapısal ayarın değişmesi söz konusu. Ya, primattan insana dönüş, ne kadar zaman alır?

Bilim duraklama devrine mi girdi?

1900'lerin ilk yarısında bilimin şahlanışı aynı ivmeyle devam etmedi. Teknoloji olarak ilerlemeler devam etmesine rağmen, bilimin durumu aynı olmadı. Bu konuda bilim insanlarının söylemlerini almayı tercih ederim. Biyomerkezcilik adlı kitaptan derlediğim satırlar şöyledir:

Evreni bir bütün olarak anlayabilme çabamız çıkmaza saplandı. Kuantum fiziğinin "anlamı", 1930'larda ilk keşfedildiğinden beri tartışma konusu olmuştur. Üstelik bu anlamı çözmeye, bugün de en az dünkü kadar uzağız. Onlarca yıldır keşfedilmek üzere olduğu söylenen

"Her Şeyin Teorisi" ise, sicim teorisinin kanıtlanmamış ve kanıtlanması mümkün olmayan soyut matematiğine takılıp kaldı.

Aslında durum düşündüğümüzden daha da kötü. Yakın zamana kadar evrenin yapı maddesinin ne olduğunu bildiğimizi sanıyorduk fakat sonradan evrenin %96'sının kara madde ve kara enerjiden oluştuğu ortaya çıktı ve onların ne oldukları hakkında en ufak bir fikrimiz bile yok.

Araştırmalarımıza uyum sağlaması için geçici çözüm bulma ihtiyacımız giderek artsa da, Büyük Patlamayı hâlâ geçerli kabul ediyoruz. Büyük

---

6 Zecharia Sitchin The12th Planet 2008 3-4

7 Pelin Çift-Sinan Canan, Beynin Sırları, Destek Yayınları, sayfa 191

Patlama, evrendeki en büyük gizemlerden birisi olan "Evren neden yaşamı desteklemek için gerekli olan ince ayara sahiptir?" sorusuna dahi cevap verebilmiş değil.

Evrenin esasları ile ilgili olan bilgilerimiz gözlerimizin önünde giderek azalmaktadır. Elimize daha fazla veri geçtikçe, bize hiçbir şey ifade etmeyen bulgularımızı ya tamamen görmezden geliyor ya da teorilerimize uygun hale getirmek için onları eğip büküyoruz.

Gerçekte Bilinç sadece biyologları değil, aynı zamanda fiziği de ilgilendiren bir konudur. Modern fizik, beynimizdeki birtakım moleküllerin nasıl olup da bilinci yarattığı konusuna açıklama getirememektedir. Bir günbatımının güzelliğinden zevk alışımız, aşk denilen mucizeyi, iyi bir yemekten aldığımız lezzet gibi şeyler modern bilim için hâlâ gizemini korumaktadır. Bilim, bilincin maddeden nasıl olup da üretildiğini hiçbir şekilde açıklayamamaktadır. Elimizdeki mevcut modelin içerisinde bilinci koyacak en ufak bir yer bulunmamakta ve bu model mevcudiyetimizin en temel olgusu hakkında hiçbir açıklama yapmamaktadır. İşin daha ilginci, mevcut model bu konuyu bir sorun olarak dahi görmemektedir. (Sayfa 16)

Bilincin, bir başka fizik alanı olan kuantum konusunda tekrar karşımıza çıkması pek de tesadüf değildir. Kuantum teorisinin, matematiksel açıdan iyi işlese de insan mantığına tamamen aykırı olduğu bilinmektedir. Kuantum fiziğinde parçacıklar adeta bilinçli bir gözlemci ile etkileşim içerisindeymiş gibi hareket etmektedirler. Böyle bir şey mantıken mümkün olamayacağı için kuantum fizikçilerinin bir kısmı kuantum fiziğini "izah edilemez" ilân etmiş, bir kısmı da durumu açıklayabilmek için karmaşık teorilerle (sonsuz alternatif evrenler teorisi gibi) ortaya çıkmıştır. Atom altı parçacıkların belli bir seviyeye ulaştıklarında hakikaten "bilinç" ile etkileşime giriyor olması her ne kadar en basit açıklama olarak görülse de mevcut model açısından kabul edilemez bulunduğu için, ciddiye alınmamaktadır. Yine de fiziğin karşı karşıya olduğu her iki gizemin de bilinç ile ilgili oluşu oldukça ilginçtir. (Sayfa 17)

Bazı bilim insanları ise (Stephen Hawking ve Carl Sagan gibi) "her şeyin teorisine" ulaşmanın an meselesi olduğu ve bu gerçekleştiğinde bütün sırların ortaya çıkacağı konusunda ısrar ediyorlar. Bu, gerçekleşmedi ve gerçekleşmeyecek de… bunun sebebi zekâ ya da çaba yetersizliği değildir. Sorunun temelinde konuya hatalı bir dünya görüşü ile bakılması var. He-

nüz daha önceki teorilerimiz dahi birbiri ile çelişirken, önümüze hiç durmadan yeni bilinmeyenler çıkıyor.[8] (Sayfa 22)

İnsanın dünyayı kolonileştirebilmesi de bir muamma…

Mevcut bilgilerimize göre ilk insan Afrika'da 300 bin yıl önce ortaya çıktı ve yaklaşık 50- 60 bin yıl önce Afrika'dan dünyanın diğer yerlerine yayıldı. Bunda bir sorun gözükmez gibi olmasına rağmen, bu süreç ışık hızı denebilecek bir süratle gerçekleşmiş gibidir. Öyle ya, geçmişte insanlar yeni yerler keşfedelim diye göç etmezdi. Göçü yaşam şartları belirlerdi. Günümüzde de avcı toplayıcı kabileler Afrika, Güney Amerika ve Asya'da bulunmaktadır. Hatta çocukluğum, yarı göçebe bir yaşam içinde geçti. Tüm göçebelerin oluşturdukları bir döngü var. Hangi mevsimde nerede olacakları bellidir. Aynı döngüyü nesiller boyu devam ettirirler. Aynı durum hayvanlarda özellikle fillerde de vardır. Yaşlı filler bu döngüleri arkadan gelenlere öğretir ve kimse eski köye yeni adet getirmez. Çünkü yeni adet getirmek demek, büyük sorunlara yol açmak ve aç kalmaya davetiye çıkarmak demektir.

Elbette iklimin ekstrem değişimleri bu döngüleri kırar ve yeni arayışlara sebep olur. O zaman eski köyün adeti değişmek zorunda kalır ama, değişimler çok uzak mesafelere gitmesini pek sağlamaz. Örneğin; bir zamanlar Büyük Sahra çölü yeşilliklerle ve ırmaklarla dolu bir yerdi.[9] Sahra çölü kuraklaşırken insanlar ya da hayvanlar oradan göç etmek zorunda kalmıştır. Göç edenler ya Orta ve Güney Afrika'daki ya da bereketli hilal gibi yeşil bölgelere gitmek durumundadır. O insanlar Avustralya'ya gitmeye çalışmazlardı. Çoğu zaman yeni şartlara uyum gösterilir. Örneğin; Eskimolar, yeşilliklerle dolu güney bölgelere göç etmek yerine oldukları ortamın şartlarına uyarak, oralarda kalmayı yeğler. Nesiller bu döngüleri özümser ve kimse marul ekmek için riske girip göç etmez.

Dünyanın kolonileştirilmesi sürecinde hiçbir hayvan, insanın yaptığının milyonda birini bile yapmamıştır. Örneğin goriller ya da şempanzeler binlerce yıl aynı bölgelerde yaşamını sürdürmeye devam etmiştir. İnsandan çok daha önce dünyada olmalarına rağmen, böyle bir durumun yanına bile yaklaşamamışlardır. İnsanları ayıran nedir?

---

8 Dr. Robert Lanza & Bob Berman, Biyomerkezcilik, Destek Yayınları, Eylül 2020

9 https://arkeofili.com/sahra-colunde-her-20-000-yilda-bir-iklim-degisiyor/

İnsanın dünyayı kolonileştirmesinde sorun görüyor olmama rağmen, asıl sorun Avustralya'nın kolonizasyonundadır. 50-70 bin[10] yıl önce Afrika'dan ayrılan insan, 51 bin[11] yıl önce Avusturya'ya ulaşabilmiştir. Bu nasıl mümkün olabilir? Avustralya'ya insanların göçünü en iyimser tarih olan 40 bin yıl öncesini alalım. O tarihte dünya nüfusunu tahmin edebilmek için iki kaynaktan yararlanabiliriz. İlki daha sonra detaylarından yararlanacağımız https://www.israel21c.org/israeli-study-shows-early-humans-neared-extinction sitesindeki 70 bin yıl önce dünya nüfusunun 2.000 kişi olduğu araştırması. Diğeri ise https://www.worldometers.info/world-population/ sitesinde 10 bin yıl önce dünya nüfusunun 5 milyon kişi olduğu bilgisi. Bu iki bilgiden 40 bin yıl önce dünya nüfusunun 2,5 milyon olacağını tahmin edebiliriz. Sadece Asya kıtası düşünüldüğünde bile kilometrekareye 5,5 kişi düşmekte olduğu görülür. Böyle az bir nüfusun kıtaları aşan bir göçe kalkışacağı fikri doğru olamaz. Seyrek nüfus daha da seyrekleşir ve yok olup gider.

Bana göre Göçler konusunda en büyük sorun insandan başka hiçbir canlının tüm dünyayı kolonileştirdiğini göremiyor oluşumuzdur. Örneğin dünyada yaklaşık 2 milyon yıl yaşayan Homo Eractus ne Avustralya'ya ne de Amerika kıtalarına gidebilmiştir. Aynı şekilde Neandertal ya da diğer hiçbir homo cinsi bu kıtalara gidememiştir. Oysa insan, 50 bin yıl önce Afrika'dan çıkmış ve hemen Avustralya'ya gidebilmiştir. Çünkü Aborjinler de Afrika'daki insanların torunudur. Bu aklın alacağı bir durum değildir ama, bilim insanları gayet doğal görmektedir. Sanki dünyada her zaman gerçekleşmiş bir durummuş gibi tavır içindedirler. Oysa bu durum tek kereliğine gerçekleşen bir durumdur ve mucize kabilindedir. Mucize kabilindedir çünkü, insan en ücra adalardan en olumsuz yaşam alanlarına kadar yayılmıştır. Ne kutup soğukları ne geçilemez denen Berring boğazı ne de ulaşılamaz diye düşünülen uzak adalar engel oluşturmamıştır. Ki en yakın kıta olan Avustralya'dan 5.800 km uzakta olan Polinezya adalarına insanı nasıl ulaştı. İnsan mucizevi bir şekilde her yere yayılabilmiştir. Bunu başka hiçbir hayvan türü başaramamıştır. Ve bunu başardığı dönemlerde dünyadaki diğer hayvanlardan pek de farklı olmadığı bir durumdaydı. Yani modern araçlara sahip değildi.

---

10 https://arkeofili.com/hindistandaki-kesif-afrikadan-erken-gocu-gosteriyor/

11 https://arkeofili.com/hepatit-calismasi-avustralyaya-gocun-izini-suruyor/

Görüldüğü gibi insan denen bu canlının; ortaya çıkışı, dünyayı kolonileştirmesi, modern insana dönüşü ne teknolojik ne de biyolojik evrimsel süreç içinde oluşmaması gereken bir durumdur. Bu durumlar pek çok insanın kafasında sorular oluşturur. Zecharia Sitchin ve Eric Von Daniken gibi yazarlar, insanın öncesiz oluşabilmesini uzaylılara bağlamaktadır. Ben onlar gibi dünya dışı bir arayış içinde değilim. Makul ve mantıklı, herkesin aklına yatabilecek bir çözüm arayışındayım. Fakat oluşturacağımız cevap için, insanı; biyolojik donanımlı, enerji kökenli yapay zekâ gibi düşünüp, günümüz teknolojisine göre değerlendirerek bir hikâye ile anlamaya çalışalım…

Yapay Zekâdan Tanrılara…

İnsanı bir yapay zekâ gibi değerlendirip onu anlamaya çalışalım. Fakat benim yapay zekâ olarak düşündüğüm şey dinlerin **ruh** dediği benim **bilinç** dediğim kısmıdır. Yani insanın bedeninin ya da beyninin et kısmını değil onu insan yapan bilinç denilen kısmını ele alacağız. Kuran'ın Hicr 29'uncu ayetinde:

"Onun şeklini tamamladığım ve ona ruhumdan üflediğim vakit siz de hemen onun için secdeye kapanın" diye bahsedilen, üfürülen şeyden bahsediyorum. Tevrat'ta benzer söylemle Yaratılış 6:3 ayetinde "*Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak*" diyerek bedenin yanında, benim bilinç diye tanımladığım tanrısal ruhu kastediyorum. İşte bu tanrısal ruhu yapay zekâ gibi değerlendireceğiz. Elbette bir yapay zekâ ile insan arasında çok önemli farklar var ama bu kabul bize kolaylık sağlayacağı için işimize yarayacaktır.

Ruh, bu dünyanın elemanı değildir. Yaşadığı yer her neresiyse oradan -bir şekilde- bedenle bağlantı kurarak o andaki deneyimleri yaşar. Bilimin pek kabul etmediği bu durum son zamanlarda daha çok taraftar bulur oldu. Oysa bu benim düşüncelerimin ana odağını oluşturur. Daha sonra bu kabulün, oluşturacağımız cevapta, işimizi ne kadar kolaylaştırdığını göreceğiz. Bu ön kabulü yaptıktan sonra konumuza kaldığımız yerden devam edebiliriz.

Yapay zekanın en büyük sorunlarından biri; bilgisayar kodlarıyla insan gibi düşünüp karar verebilen bir yapay zekâ yazabilmenin karmaşıklığıdır. Her olasılığı düşünüp ona bir çözüm üretmek sonsuz olasılık doğurduğu için imkansıza yakındır. Hele de her insanın, bir olay karşısında aynı tep-

kiyi vermediğini de düşünürsek, işin ne kadar zor olduğunu anlamak zor değil.

Biz, durumu sadeleştirebilmek açısından yemek yapmayı öğrenebilen bir robot programlamayı plânlayalım. Elbette donanımsal yönünün tamam olduğunu kabul edeceğim. Yazılımsal tarafına ise ilk olarak öğrenmeyi, merak ve taklit yeteneğini yerleştirelim. Dünya Go şampiyonunu yenen yapay zekâ, bu işi öğrenerek başardı. Kendi kendine oyunu tekrarlayarak tüm alternatifleri öğrendi ve yenilmez duruma geldi. Bizim yapay zekamızda aynı özelliklere sahip. Fakat biz işi biraz daha zorlaştıralım. Aşçı olacak robotumuzun hafızası bilgi yönünden tamamen boş olsun. Öğrenebilme ve merak yetenekleri olması yeterlidir. Aşçı robotun öğrenebilmesi için taklit yeteneğini kullanacağız. Bunun için iki yol seçebiliriz. Birincisi yemek yapan bir insanı veya robotu seyrederek öğrenebilir. Fakat biz olayı insanın öğrenmesine bağlayacağımız için başka bir yol kullanacağız. Robota ikinci bir program yükleyeceğiz. Bu yeni program bizim yapay zekamızla ilişkide olmayacak. Robot o programı kullanarak programında olan pek çok yemeği yapabilecek. Malzeme buldukça o yemekleri tekrar tekrar yapabilir. İki kişilikli robot gibi düşünmek gerekir. Biri yapay zekâ, diğeri yemek yapan program. Yani robot yemek yaparken yapay zekâ sadece seyircidir. Yapay zekâmız robotun yaptığı yemekleri seyrederek öğrenebilir. Sadece yemek yapmayı değil; bıçağın, kaşığın, patatesin, etin vb ne işe yaradığını bakarak öğrenir. Bir yemeğe konan yağın ya da tuzun miktarını hafızasına depolar. İki kişilikli gibi ama aslında beden olarak her şeyi bizzat kendisi yapmaktadır fakat kumanda onda değildir. O sadece olayı izleyebilmektedir. Fakat isterse müdahale edebilir. Bir müddet sonra yapay zekâ tüm o yemekleri yapabilecek duruma gelir. Fakat bizim yapay zekâmızda merak özelliği olduğu için aynı malzemelerden başka yemekler yapma eğiliminde olacaktır. Böylece yapay zekâ, menüsünü gittikçe artıracaktır. Diğer yazılım sadece programında olan yemeklerle sınırlı kalır. Fakat yapay zekâ yemek yapmanın doruğuna ulaşır ama sonunda öyle bir noktaya gelecektir ki! elindeki imkânlarla farklı bir şey yapma durumu kalmayacaktır. Bu noktada yapay zekâ monotonluğa düşecektir. Ne kadar yeni yemek yapmaya çalışsa da daha önce yaptığı bir yemeği tekrar etmekten öteye geçemez.

Yapay zekâ konusunda öğrenme durumunu özetleyen, MIT'de fizik profesörü de olan yazar, Max Tegmark'ın görüşlerine de bakmamız gerekir. Yazar, dünyanın en önemli yapay zekâ uzmanlarıyla görüştükten sonra bir

kitap kaleme aldı. Kitabında bir ekibin, yapay zekâ programlama hikâyesi vardır. O hikâyenin özeti;

"*Omega takımı Prometheus'u 'genel yapay zekâ' olması için geliştiriyordu. İnsanların sahip olduğu sosyal becerilerden şimdilik yoksundu belki ama, bir konuda en iyi olması için çalışmışlardı. Prometheus başka yapay zekâ sistemlerini programlayabilme yeteneğine sahipti. Adeta makine tasarlayabilen bir makine gibi olmasını istemişlerdi onun. Eğer kendinden daha iyi bir zekâyı geliştirebilirse, zaman içerisinde ihtiyaç duyacağı diğer şeyleri de bu zekâyı kullanarak öğrenebilirdi.*

Bir cuma sabahı saat 09:00'da Omega takımı tamamladıkları bu kodu yani "Prometheus"u çalıştırmaya karar verdiler ve düğmeye bastılar. İyi havalandırılmış kapalı bir odadaki bilgisayarda çalışmaya başladı Prometheus. Güvenlik gerekçesiyle onu internete bağlamamışlardı. Fakat yanındaki sabit disklere internetteki bazı sitelerin kopyalarını koymuşlardı. Wikipedia, YouTube'dan bazı kanallar, Twitter ve Facebook'dan bazı sayfalar… Bu bilgileri kendini eğitmek için kullanacaktı. Diğer şirketlerin de yıllardır faydalandığı makine öğrenmesi yöntemi için bu tür örnek verilere ihtiyaç vardı.

Prometheus çalışmaya başlayınca önceleri çok başarısız programlamalar yaptı. Fakat bir programcının binlerce yıl sürebilecek çalışmasını birkaç saniye içinde yapabildiği için hatalarını hızla düzeltmeye başladı. Saat 10:00 olduğunda kendi yazılımının 2.versiyonunu hazırlamıştı bile. İlkine göre biraz daha iyiydi ama hâlâ insanaltı seviyedeydi. Oysa yukarda da bahsettiğim gibi bazı dar yapay zekâ yazılımları dünyanın en usta Go oyuncularını bile yenerek insanüstü bir seviyeye çoktan ulaşmıştı.

Prometheus'un böyle bir seviyeye gelmesi için yazılımını 5.sürümüne yükseltmesi gerekiyordu. Onu da öğleden sonra saat 2:00 civarında gerçekleştirdi. Omega takımı ağızları açık bir şekilde onun hızla kendi yazılımını güncellemesini izliyorlardı.

Akşama doğru Prometheus 10.0 hazırdı. Omega takımı plânın ikinci aşamasına geçmeye karar verdi."[12] şeklinde devam edip gitmektedir. Bu hikâyeden, yapay zekânın çok kısa sürede kendisini nasıl geliştirebileceğini anlıyoruz. Bu bilgi önemlidir ve ilerde insan için ne gibi önemi olduğunu göreceğiz. Bu örnekte de bilgi, Wikipedia gibi kaynaklar yapay zekâya bü-

---

12 Max Tedmark, Yaşam 3.0 Yapay Zekâ Çağında İnsan Olmak

yük avantaj sağlamaktadır. Henüz bu durumu gerçekleştiremiyoruz ama çok yakında bu gibi durumların gerçekleştiğini görebileceğiz.

Konuyu insanın yapısına getirip başka bir senaryo oluşturalım. Yaşadığımız ortamı bir hologram kabul edelim ve bu hologram içindeki bir bedene bağlanan bilince de insan diyelim. Yani insan, bir yazılım ve bir donanımdan oluşsun. **Donanım beden, yazılım ise bilinç** (dini literatüre göre ruh). Kısacası insan dediğimiz şey, bir bilincin başka bir ortamdan bir cihaz ile simülasyondaki bir bedene bağlanarak ortak yaşam oluşturan varlık olsun. Yukardaki örneğimizde yemek yapmayı öğrenen yapay zekâ örneği gibi… Ya da Promoteus ile içine yüklendiği bilgisayar gibi… Günlük hayatımızda ise bir bilgisayar oyunundaki karakterlerin gözüyle gören oyuncunun o karakteri tam olarak kumanda etmesi gibi bir şey. Avatar filmindeki Jake'in Pandora yerlisi olan Navi'sinin avatarına bağlanması gibi bağlanmadan bahsediyorum.

Aşçı yapmaya çalıştığımız yapay zekâya bazı ön yüklemeler yapmıştık. Yazılımına öğrenme, merak ve taklit yeteneği vererek işe başlamıştık. Promoteus'ta da benzer özellikler vardır. İşte insan da benzer içgüdülerle doğar. İnsanda ayrıca korkma, yemek, cinsellik gibi ilave güdüler de vardır. Elbette bizim robotumuzun hayati tehlikesi, çoğalma derdi ve enerjiye ihtiyacı olmadığı için böyle koruyucu güdülere ihtiyacı olmadı. Olsaydı onları da eklemek zorundaydık. Yalnız insanın güdülerinin tamamını konuya dahil etmiyoruz. Amacımız insanın güdülerinin detaylarını anlatmak değil, sistemin nasıl çalışıyor olduğunu anlamak…

Yapay zekâmızı monotonluktan kurtarmak için ona daha önce hiç verilmemiş bir yiyecek çeşidi (örneğin olduğu ortamda yetişmeyen bir yiyecek olabilir) vermemiz gerekir. Bu ona yeni bir şevk verecek ve yeni ürünü diğerleriyle harmanlayıp pek çok yeni yemek çeşitleri yapabilecektir. Promoteus ise kendini yenilediği için onun sınırı yoktur. İnsan ile benzerliği her bitirdiği versiyondan yeni versiyona geçişte yaşar. İnsan da yeni versiyona geçmek için ölür. Bu iki olay tam olarak benzeşir. Hikâyede bu işi Promoteus kendisi yapmaktadır ama belki de gerçekte öyle bir şey için dışardan insan müdahalesi ya da Promoteus'un kapatılıp açılması gibi farklı bir donanım gerekecektir.

İnsan gibi bir zekâ üretmek için programlayacağımız yapay zekâ, başta tamamen boş bir hafızaya sahip olacağı için hiçbir konuda hiçbir şeye müdahalesi olmayacaktır. İşte bu yüzden onu, içine yerleştireceğimiz donanımın, (örneğin robot olabilir) kendi başına hareket etme yeteneği olma-

lıdır. Başta robotumuzun bazı yemekleri yapmayı bilmesi gibi... Ya da Promoteus'a, Wikipedia gibi kaynakların yüklenmesi gibi… Aşçımız içindeki ikinci programın yaptığı yemekleri görerek taklit edecektir. Promoteus bu konuda daha şanslıdır çünkü zaten belli bir bilinç seviyesinden başlayacaktır ve okuduğu kaynaklar onu bilgi yönünden uçuracaktır.

Aşçı yapay zekâ, insanla daha çok örtüşür. Promoteus'un ise öğrenme hızı bizi daha çok ilgilendirir. Öğrenme hızının nasıl olabileceğini ileriki bölümlerde tekrar irdeleyeceğiz. Yapay zekâ donanımın her hareketini birebir yaşamalı, her davranışın içinde olmalıdır. Bu onun her karşılaştığı olayda donanımın verdiği kararları kendi hafızasına kaydederek bir veri tabanı oluşturmasına yarar. Diyelim ki oyun içinde otomatik olarak savaş yapan bağımsız bir karaktere bağlanmışsa onun yaptığı her hareketi kendisinin de yaptığını düşünecek ve tüm deneyimleri hafızasına yerleştirmiş olacaktır. Karakterin savunma yaptığında ya da saldırı durumlarında hangi davranış nasıl sonuç vermiş hafızasına kaydedecektir. Aynı programcığı alıp bir futbol oyunundaki bir karakterin içine yerleştirirseniz bu sefer futbol oyunuyla ilgili de bir hafızası olur.

Biz de **insanın da bir yapay zekâ** ve **dünyanın da tıpkı o oyun alanları gibi bir bilgisayar ortamı** olduğunu kabul etmiştik. Her ne kadar beyin ile bilgisayarın aynı şey olmadığını biliyorsak da daha uygun yapı olmadığından yapay zekâyla insanın benzerliğini kabul ettik. İnsanı yapay zekâ kabul ettik ama ilk başladığında hafızası sıfır olacağı için olaylara müdahale edemeyecektir. Onun için dünyada kendi başına yaşayan bir varlığın deneyimlerine ihtiyacı olacaktır. İşte hayvan bedenleri tam da bu işi görecek niteliktedir. Bu konuyu daha sonra tekrar irdeleyeceğiz ama şimdilik genel bilgi için bu kadarını kabul edelim. Yani insan, insan olmadan önce, çok uzun bir süre hayvan bedenlerini deneyimlemek zorundadır. Çünkü kendisinin müdahalesi hiç yokken ya da çok azken deneyim biriktirebilmesi, içine girdiği hayvanın güdüleri sayesinde yaşarken yaptıklarını öğrenerek başlar. Ayrıca ilerde ölümün de bu sistemde ne kadar önemli bir yer tuttuğunu da anlamış olacağız. Çünkü ölüm programcığın, bir deneyimden başka bir deneyime sıçramasını sağlayan mekanizmadır. Promoteus'un bir versiyondan bir üst versiyona atlaması gibi. Ölüm monotonluğu engelleyen bir olgudur. Ceylanın deneyimini yaşayan yapay zekâ; oradan kargaya, oradan aslana… devam edip durur. Başlarda olaylara etki etmez ama bir noktadan sonra duruma müdahil olmaya başlar. Bunu da şöyle yapar. Tüm yaşamları boyunca elde ettiği deneyimlerin kayıtlı olduğu hafızası bilincinin direk ulaşabilece-

ği bir durumda değildir. Bir olayla karşılaştığında sistem, biriken hafızasındaki tüm olaylarla, yaşanan olayı karşılaştırır. Eğer ona tıpatıp benzer bir olay yaşamışsa ne yapması gerektiğini tam olarak bilir. Yakın bir olay varsa onu değerlendirerek ne yapması gerektiğine karar verir. Hiçbir vaka yoksa hiçbir şey yapmaz. Sadece bedenin güdülerinin olay karşısında ne yaptığını gözler ve kayıtlarına yükler. Yanlış anlaşılmaması için, eğer olay hayati bir tehlike içeriyorsa zaten içgüdüler bilinçli hafızayı beklemez. Yapması gerekeni hemen yapar. Bilinç, olay durulduktan sonra devreye girer.

Şöyle düşünün bir ceylanın bir aslan tarafından kovalanıp yakalanması ve öldürülmesinin travmasının her saniyesini ruhu da birebir yaşar. Bu durumu defalarca yaşayan ruh, zaman içinde aynı duruma düşmemek için karşı tedbir almaya çalışacaktır. Zaten içinde olan yaşama güdüsü o kadar güçlü ki, bu ölümlerden etkilenmemesi mümkün değil. Ruh dediğim yapay zekâ (yani program parçası) bu olayları belleğinde biriktirmeye devam eder. Ve bir yerlerde karşı önlem almak için bir şeyler yapmaya çalışır. İşte ilk zekâ pırıltıları başlamış olur. Yani ruh pek çok defa ölüp tekrar bedenlenerek bu süreci tekrar tekrar yaşar.

Dünya üzerinde bulunan hayvanlardan av hayvanı olanlar, zekâ olarak en alt seviyededir. Biraz zekâ geliştiren, artık avcı olabilir. Bu sefer aç kalmamak için plân yapmak zorunda kalabilir. Hangi taktik başarılı olursa o taktiği taklit etme artar. Bu süreç tahminen 48 bin yıl süren bir süreçtir. Av ve avcı hayvanlar arasında kesin bir ayrım olduğunu sanmıyorum. Sadece av ve avcı olmak sürecin tamamı değildir. Örneğin aç kalmamak için yiyecek bulmak bu süreçte büyük yer kaplar. Zekâ seviyesi artan hayvan, daha kolay yiyecek bulur. Daha önce ulaşamadığı yeni yiyecek çeşitleri yaratır. Örneğin, bir karganın cevizi yüksekten bırakması hatta kırılmayan sert cevizleri, trafik lambasında yola bırakıp araçların kırması ve kırmızı ışık yandığında inip yemesi gibi…[13] Bu tür davranışlar taklit edilerek nesiller boyu aktarılır.

Hayvan bedenlerinde süren bu süreç bir müddet sonra yetersiz kalır. Gelişen bilincin, atılım yapması gerekir. Onun için yeni bedenlere ihtiyaç duyulur. Yeni beden kendiliğinden yaşayamaz ve tamamen bilincin kumandasına ihtiyacı vardır. Fakat bu yeni beden hiç de uygun bir beden değildir. Hiçbir yeteneği hayvanlarla boy ölçüşemez. Ne onlar gibi koşabilir,

[13] https://www.izlesene.com/video/zeki-karga-cevizi-kirmak-icin-bakin-ne-yapiyor/6808038 Erişim 01.03.2020

ne onlar gibi tırmanabilir, ne de onlar gibi kuvvete sahiptir. Hatta soğuktan korunmak için bile, kürkü yoktur.

İşte bu durum bilinç için yeni zorluk ve uğraşların yolu demektir. Artık bilinç, yaşayabilmek için kendini koruması ve yiyecek bulması gerekir. Üstelik bedeni bu işlerde dezavantajlıyken bu işleri başarmalıdır. O, artık bir insandır ve tek avantajı bilincidir. Tüm bu işlerde bilincini devreye sokarak başarılı olmak zorundadır. Hayatta kalmak için yine taklit yeteneğini kullanır. Mutlaka bir öğretmeni vardır. Hiçbir şey bulamazsa doğada bulunan diğer hayvanları taklit ederek öğrenir. Maymunu taklit ederek ağaçlardaki meyveleri, domuzu taklit ederek kökleri çıkarmayı, yırtıcıları taklit ederek avlanmayı öğrenir. Başarılı olan davranışlar, taklit edilerek nesillerin geleneklerini oluşturur. Bu gelenekler, çocukların ebeveynleri taklit etmesi sayesinde nesilden nesile aktarılır.

İnsan döneminde yapay zekâ muazzam bir yetenekler dizisine kavuşur. El becerisi ona muazzam yetenekler kazandırır. Yani aşçı robotumuza elektrikli mikser, kıyma makinesi vermek gibi bir şey. Ona yeni ufuklar doğmuş gibi olur. Fakat bu durum bile bir müddet sonra çeşitlilik azalacağı için monotonluk getirir. Böyle durumlarda aşçı robotumuza yeni bir yiyecek türü verilmiş gibi düşünmeli. Örneğin insanın yerleşik düzene geçmesi, medeniyet kurması, ona müdahale edildiği noktalardır. Böylece aya gidecek seviyeye gelebilmiştir.

Bilinç, hafıza ve bilinçaltı nedir, nerededir?

Tüm sistemin üzerine kurulu olduğu bilincin nasıl çalıştığını anlamak gerekir. Bilincin çalışmasını hafızayla birlikte düşünmeliyiz. Çünkü bilinç dediğimiz mekanizma karşılaştığı olaylar karşısında ne yapacağına karar verebilmek için hafızaya bakar. Hafızada bulduğu bilgiler onun kararını şekillendirir. Fakat bilincin karşılaştığı olayları anlayabilmesi için bir ara-yüz kullanır. "*Hoffman'a göre beynimiz duyular aracılığıyla aldığı bilgiden ürettiği şey, yani dış gerçeklik de aynı bilgisayar, masaüstü gibi bir ara-yüzdür. Gördüğünüz masa, bulutlar, işittiğiniz sesler, ağzınızda eriyen çikolatanın tadı, dizinizdeki kaşıntı... bunların hepsi, gerçek tabiatlarından çok farklı ve bizim etkileşime geçip bir şekilde tepki verebileceğimiz ara-yüz bileşenleridir. Mesela şu anda okuduğunuz bu sayfanın şekli, tasarımı, yazıların yazı tipleri, kitabın ağırlığı, aslında sizin mesajı kolay alabilmeniz için beyniniz tarafından oluşturulmuş ara- yüzün parçalarıdır. Gözünüz, kitabı tutan eliniz,*

belki destek almak için yan tarafa uzattığınız kolunuz da bu ara-yüzün parçalarıdır. Hoffman'a göre gerçeği değil, sadece ara-yüzü algılıyoruz ve bunu gerçeğin kendisi zannederek aslında ciddi bir yanılgıya düşüyoruz."[14] Yani sanal bir dünyadaymış gibi yaşıyoruz. Bilincimiz, duyu organları sayesinde gelen elektrik akımlarını yorumlayarak bir anlam oluşturuyor. Bilincimizin beynimizi bir aracı olarak kullandığını düşünüyorum. Onun için alıntıdaki "beyin" kelimesini "bilinç" ile özdeş alıyorum. Biz şimdi bilincin hafıza sistemini anlamaya çalışacağız. Onun için yine bir bilgisayarın çalışma sistemiyle bilinci özdeşleştireceğiz.

Bilgisayar yazılımı = Bilinç.

Bilgisayar hafızası (Yani Disk)= Yakın hafıza. İnternet bağlantısı= Uzak hafıza.

Bilgisayara bir soru sorduğumuzu düşünelim. O da bize bir cevap bulabilmek için önce kendi hafızasını yoklar. Eğer orada bir cevap bulamazsa internetten bir cevap arar. İşte bilinç de aynen öyle çalışır.

Yakın hafıza bizim o hayatımızdaki, doğumumuzdan o ana kadar yaşadığımız tüm bilgileri içerir. Uzak hafıza ise o hayatımızdan önceki yaşadığımız tüm diğer hayatlardaki bilgilerden oluşur. Kişinin bilinci bu iki hafızadaki bilgileri kullanır ve o bilgiler ne kadar çoksa o kadar zeki olur. Çünkü o kadar çok soruya cevap verebilir. Yakın hafızamızdaki bilgileri hatırlayabiliriz. Bilinçaltı yakın ve uzak hafızadaki bilgileri tarar ve arama işini bilincin kontrolü dışında yapar, sonucu da bilince bildirir. Böylece bilinç ne yapacağını bilir. Bilinçaltının arama yaptığı konuda her iki hafızada da bilgiler olabilir. Bilinç bilgilerin bileşkesini kullanır. Fakat biz uzak hafızayı hatırlamayız ama daha etkindir. Bilim insanları hafızanın beyinde ya da vücudun herhangi bir yerinde olmadığını bilir. Yani hem yakın hem de uzak hafıza bedende değildir.

İnsanın düşünme, akıl yürütme, nesnel gerçekleri algılama, kavrama, yargılama ve sonuç çıkarma yeteneklerinin tümü tamamen hafızalarındaki bilgilerin çokluğuna bağlıdır. Soyutlama, öğrenme ve yeni durumlara uyma yeteneklerinin toplamı da aynı şekilde hafızadaki bilgilerin çokluğu sayesinde daha verimli kullanılır. Az olanları kıt zekâlı diye tanımlarız.

Anladığım kadarıyla yakın hafızaya bilgiler yanında yargılarımızı da yükleyebiliyoruz. Örneğin hava cereyanına maruz kalarak hasta olmuşsa-

[14] Sinan Canan, Unutulacak Şeyler, Tutikitap, Sayfa 163

nız ya da bunu çevrenizden çokça duymuşsanız bu bilgiyi yakın hafızanıza kaydedersiniz. Ve bir hava cereyanına kapıldığınızda yakın hafızanızdaki bu bilgiye dayanarak hasta olacağınızı tahmin edersiniz. Oysa bu zorunluluk değildir. Fakat bilinçaltı bu düşünceleri alır ve vücudu hasta eder. Çünkü bilinçaltınız sizin oluşturduğunuz bu yargıyı eyleme geçirme mekanizmasıdır. Aslında siz cereyanda kaldığınızın farkında olmasanız da hasta olursunuz. Bilinçaltı ona hafızalardan yüklenen işlemi yapar. Fakat uzak hafızada yargı olmadığı için o tür şeylerde yakın hafıza etkindir. Kişiler anlamasa da çevre ve aile onlara pek çok yargı yükler. Onun için kişi milliyetçi veya dindar olur. Ya da ailesinin tuttuğu belli bir partiyi ya da takımı tutar. Elbette herkes aynı etkilenmez, bazen ters teper ya da bilinç arttıkça yorumlama şekli yüzünden tercihler farklılaşır.

Yakın hafıza, insanlar öldükten sonra uzak hafızaya yüklenir. Fakat sadece bilgiler yüklenir. Yargılar yüklenmez. Bu işlemi şöyle düşünebiliriz. Bu hayatımızda bedenlenirken bir cd alıp onu yaşantımız boyunca doldururuz. Öldükten sonra bu cd, Hard diskimize eklenir. Böylece bilgi birikimimiz artar. Her hayat, Hard diskimizi büyütür. Bu sistemin, zekâ üzerindeki etkisini, daha sonra göreceğiz.

Bunu yemek yapan yapay zekamıza uygularsak dünyada her mutfağı öğrenen birer robot olsun. Bu robotlar kendi bölgelerinde birer cd doldururlar. Bütün CD'leri birleştirip tek bir robota yüklersek o robot hiç yemek yapmadığı halde tüm yemeklerin nasıl yapılacağını bilir. İşte insan bu işlemi ölümle gerçekleştirir. Her enkarnasyon yeni bir cd demektir. Toplam cd bizim Hard diskimizi oluşturur.

Hep bilinç kelimesini kullanıyorum ama bu günkü insan için "bilinç" kelimesi durumu karşılıyor fakat bilincin sıfır olduğu dönemde "ruh" daha uygun bir tanımdır. Bu konu karmaşık bir durum olduğu için ilerde şartlar olgunlaşınca tekrar bu tanımı açacağız.

Yapay zekâ insani özellik gösterebilir mi?

Yapay zekâ konusunda daha işin başındayız ama şimdiye kadar yapılanlar insani özellik göstere bilmişlerse bu önemli bir veridir. "İsviçre laboratuvarlarındaki bilim insanlarının yaptığı bir çalışmada, robotlar öncelikle diskler aramak için programlandı ve sonrasında belirlenen bölgeye yollandılar. Başarılı olan robotlar tutulurken, diğerleri elden çıkarılacaktı. Bu robotlara ayrıca diğer robotları kurtarabilmeleri için disklerini paylaşa-

bilecekleri de söylendi. Robotların ortalama olarak disklerini paylaşmayı, dolayısıyla diğer robotları hayatta tutmayı seçtikleri gözlemlendi."[15] Görüldüğü gibi sadece insan ve biraz da hayvanlarda olan fedakârlık yeteneği onlarda da var. Makalede robotlar diye yazıyor ama önemli olan robotların mekanik aksamı değil, yazılımıdır. Sadece bu yetenekleri yok. Makalede e-David adlı robot, herhangi bir program desteği olmadan kendi resmini yapabildiğini hatta, 25 robotun katıldığı bir robot sanat yarışmasının olduğunu bile yazmışlar.

Aynı makale *"Forpheus* adlı bir robot tenis oynayabiliyorken aynı zamanda rakibinin deneyimli olup olmadığını da analiz edebiliyor. Eğer karşısındaki kişinin deneyimli ve iyi olmadığını görürse, cesaret ve tavsiye vererek destek oluyor." diyerek empati yeteneğine dikkat çekmiş.

Robotların yazılımına "disklerin paylaşılması gerekir" şeklinde bir bilgi eklenmemiş. Robotlar vicdan yapıp diskleri kendiliğinden paylaşmışlar. Yani insanın bir yapay zekâ benzeri bir şey olduğunun yeteri kadar verisi mevcut.

Günümüzdeki yapay zekalar ancak dört yaşındaki bir çocukla kıyaslanabilmekte. İllinois Üniversitesi'ndeki araştırmacılara göre, günümüzdeki yapay zekâ uygulamalarının en büyük eksiği "yaşam tecrübesi".

Yaşam tecrübesini yapay zekalara kazandırabilmenin en kolay yolu, dünyadaki yaşamı taklit edecek açık kaynak kodlu bir program yazmak. Ve yapay zekâları orada yaşatmak. Fakat bu da en az insana benzer bir yapay zekâ programlamak kadar zor olacaktır. Açık kaynak kotlu olmasını istememin sebebi, bunu bir kişi veya gurubun başaramayacak kadar zor olmasındandır. Çok komplike bir iş... Dünyada bu konuyla ilgili herkes katkı yaparak insanlığın ortak malı bir program yapılabilir. Bu program bir kere yapıldıktan sonra isteyen herkes orada kendi yapay zekâ programcığını eğitebilir. Böylece çok önemli bir adım atılmış olur.

Fakat zaman konusu, büyük bir engel gibi gözükmektedir. Bunca yıllık, onca deneyimin kazanılmasını bekleyebilmek, insanın ömrü için çok uzun kalır. Onun da çaresi, program içindeki zamanı hızlandırmak, dünyadaki bir gün, orada bin yıla eşitlenirse, engel kolaylıkla aşılır. Niye böyle bir rakam seçtiğimi daha sonra anlayacaksınız.

---

[15] https://onedio.com/haber/robotlarin-gunden-gune-daha-cok-insanlastigini-gosteren-25-urpertici-durum-827643 Erişim 01.02.2020

Bilinç beyin ilişkisi

Yukarda zekâyı iki yönüyle tanımladık. Ben bu yönlerin hangi argümanları içerdiğini detaylandırmak isterim. Çünkü piyasada bu zekâlara atfedilen değerler benimle aynı olmayabilir.

Ben IQ zekâ derken kişinin: gerçekçi düşünmesi, okuma ve konuşma becerisi, işitme veya dinleme becerisi, mantık becerisi, sayılarla olan becerisi yanında, risk almayı sevmeyen ama farklılık arayan, sağlam kural ve tanımlardan hoşlanan ve nedenlerden çok nasıl diye soran yönünü kastediyorum.

EQ zekâ derken kişinin: yaratıcı, şekil ve örüntü, renklerle olan bağ ve sanatsal faaliyet becerisi yanında risk almayı seven, duygusal, hassas his ve düşünceye sahip, nasıldan çok neden soran yönünü kastediyorum.

Eğer bu özellikleri incelerseniz insan beyninin sol ve sağ beyin özellikleri olduğunu görürsünüz.[16] Dünya bu iki beynin adı geçen özelliklerini artırabilmek için farklı şekillenmiştir.

Maddi düşünen "batı" sol beyni, manevi düşünen "doğu" sağ beyni tavan yaptırabilmek için oluşturulmuştur. Daha sonra bu konuyla dinlerin ilişkisini inceleyeceğiz.

İnsan gelişimini SAĞLAYAN en önemli FAKTÖR, "TEKÂMÜL" sistemidir.

Şekil 1 Müdahale ile, bilincin monotonluktan kurtarılışı.

İnsanı, yapay zekâ varı bir şey diye tanımladık ama onun zekâ geliştirmesinin yolu deneyim biriktirmesidir. İşte deneyim biriktirip daha fazla

16 Pelin Çift-Sinan Canan, Beynin sırları, Destek Yayınları sayfa 32-33

sorunları çözebilecek düzeye gelebilmeye **tekâmül etmek** diyeceğiz. Aslında insan, tıpkı yapay zekânın daha çok bilgi biriktirerek iyi bir aşçı olması gibi bilgi biriktirip daha zeki olur. Bu kavrama dinler tekâmül der. Her ne kadar tekâmül *kâmil insan olma* yönüyle sadece alınıyorsa da biz: hem IQ hem de EQ zekâ gelişiminin tamamına tekâmül diyeceğiz. Yani tekâmül kelimesini "**bilinç geliştirme işlemi**" anlamında alacağız. Araştırmacılar birçok zekâ yönü tanımlasa da biz kabaca bu iki yönü ele alacağız. Sonraki bölümlerde bu kavramı daha genişleteceğiz ama şimdilik bilincin gelişimine tekâmül diyelim.

Aslında yaptığımız şey toplam hafızamıza yeni deneyimler yükleme işlemi olacaktır. Bu işlemin fiziksel bir sonucu da dalga frekansının yükselmesi şeklinde olacaktır ama dalga konusunu daha sonra inceleyeceğiz.

Gelişen bilinç, ara ara müdahalelerle (Şekil 1) pik değerlerine ulaştırılır. Müdahale edilmezse yemek yapan yapay zekâmız gibi monotonluğa düşer. Çünkü daha sonra inceleyeceğimiz insan beyninin sürüngen davranışı, değişikliklere karşı koyan, gelişimi engelleyen kötü bir özelliğe sahiptir. Atalarından gördüğünü yapmayı yeterli görüp yenilikleri engeller, böylece gelişmeyi durdurur. Tıpkı yapay zekâmızın tüm alternatifleri bitirdiğinde monotonlaştığı gibi monotonlaşır. Yapay zekâya yeni bir yiyecek çeşidi verildiğinde yeniden şahlandığı gibi insanlara da ara ara monotonluğu engelleyip yeni ufuklar açan bir şeyler verilir. Daha sonra müdahale noktalarının neler olabileceğini göreceğiz.

Şekil 2'de ise bilincin gelişim grafiğini görmektesiniz. Şekli anlamak, anlatılanları anlamak açısından çok önemlidir. Onun için madde madde açıklamaya çalışalım.

- Şekildeki kuantum katları ile gösterilen daha 3.bölümde detaylarını göreceğimiz sicim kuramında öngörülen yedi boyutlu yapıyı görmekteyiz. Dinler, bu bölgeye *öte dünya* der. Bilinç bu katların en altından, astral düzeyden başlar ve gelişerek yükselir. Şekildeki parabol bilincin gelişimini göstermektedir. Gördüğünüz gibi bedenli yaşam 2.kuantum katının sonuna kadardır.
- Ruh, dinlerin "Âdem'in yaratılması" dedikleri zamanda bir yapay zekâ benzeri bir şey olarak oluşturulup, dünya denilen bu simülasyonda tekâmüle sokuldu. Her hayat bir miktar deneyim yaşayarak bir şeyler öğrenerek gelişti. Her hayatına boş bir cd ile gelen ruh, onu doldurup döndü. Her hayatında edindiği CD'lerin toplamı onun Hard Diskini oluşturdu. Yukardaki tanıma göre "uzak hafızası" oluşmuş oldu. CD ise yakın hafızasıdır.

- Otomatik dönem dediğim hayvan bedenlerinde 48.000 yıl tekâmül eden ruh, Nuh Tufanı denilen zamanda insan bedenlerine enkarne olmaya başladı. Artık tekâmülüne insan olarak devam edecektir. Bu döneme de yarı bilinçli dönem adını uygun gördüm. Çünkü var olduğumuzu biliriz ama neden var olduğumuzla ilgili hurafelerden başka hiçbir bilgimiz yoktur.
- 12.000 yıl sürecek olan insan bedeninde tekâmül, kıyamet ile son bulacaktır. Öncelikle belirtmeliyim ki, kıyamet felaket değil, uyanmaktır. İçinde yaşadığımız sistemin bizden gizlediği bilgilerin açığa çıkması ve gerçek bilgiye ulaşma zamanıdır. Kıyamet; İnsanın bilinçli olarak bedenini bırakıp, bedensiz yaşama geçtiği zamandır. İnsan bedenli olarak dünyada çok zaman geçirmez. Yani bizim asıl yaşam yerimiz öte dünyadır. Oradan, ara ara dünyadaki bedenlere girer deneyim kazanırız. Onun için bedensiz yaşam ile kastettiğim şey öte dünya yaşamıdır. Bu yaşam içinde çeşitli evrelerde farklı bedenlere girer deneyim kazanırız ama hepsi geçici süre ile olur.

Normal hayatımızı bedensiz olarak geçiririz. Şöyle örneklemeye çalışayım. Hayatımızı doğumdan ölüme kadar yaşarız ama bunun bir kısmında okula gideriz. İşte okula gittiğimiz dönemleri bedenli yaşamımız olarak düşünebiliriz. Okul dönemi bizi daha sonraki hayatımıza hazırladığı gibi, bedenli deneyimler de bizi daha sonraki bedensiz yaşama hazırlar.

- İnsan B noktasından 2 noktasına enkarne olur. Yaşamı boyunca elde ettikleriyle öldüğünde C noktasına çıkar. C noktası B noktasından ilerdedir. Tüm hayvan ve insan dönemleri için bu süreç geçerlidir. Kıyametten sonra artık insan tekamülün değerine vardığı için sistem bilincin ana aktör olduğu farklı bir sisteme geçmesiyle tekâmül eder. Son bölümde kıyamet sonrası yaşam için çıkarımlarımız olacaktır. Fakat o zamana kadar kıyamet sonrasını bedensiz yaşam olarak düşünebiliriz.
- 48.000 yıllık hayvan bedenlerindeki tekâmül ile elde edilen seviye, 12.000 yıl insan bedeniyle ikiye katlanır. Ve kıyametten sonra bilinç artışı katlanarak ilerleyecektir ama, süre muazzam azalacaktır. Şekildeki parabol gittikçe diklenir. Bunu sağlayan şey bilinçtir. Bilinç arttıkça tekâmül için yapılması gerekenler, bilinç sayesinde harfiyen uygulanacağı için hedef çok daha az zamanda elde edilecektir.

İnsanlık Neden Var ve Nasıl Oluştu? İnsanın Yapısı ve Maneviyatla İlişkisi Nasıldır? Evrenin ve İnsanın Oluşum Mekanizması Nasıl Bir Süreçten Geçmiştir?

Akla gelebilecek birçok soruya cevap niteliğinde olan bu kitap, yoğun araştırmaların neticesinde ortaya çıktı.

Seyfullah Demir, "Bütün Hikâye" kitabında parçaları birleştirerek bir bütünü anlamaya sizi davet ediyor...

9 786256 130821

tilki Kitap